

Noel Sheth SJ

Pontifical Institute of Philosophy and Religion, Pune, Indie

Wzajemne międzykulturowe relacje pomiędzy katolikami i różnymi kulturami w Indiach

Kultura obejmuje rozmaite religie i filozofie, tradycje, języki, literaturę, sztuki teatralne (takie jak muzyka, taniec, teatr), sztuki wizualne (takie jak malarstwo, rzeźba, architektura), rekreację i sport, stroje, kuchnie, media (np. prasa, radio, telewizja i film), festiwale, sztuki ludowe, etykietę i zwyczaje, światopoglądy, podejścia do życia, postawy, wartości, itp.

Indie to kraj ogromnej różnorodności. To kolebka wielu religii, kultur i języków. Biorąc pod uwagę taką różnorodność, w jaki sposób można zidentyfikować niektóre z cech indyjskich kultur? W swoim wystąpieniu chciałbym skupić się na religii większości, a mianowicie na hinduizmie, a także na kilku innych indyjskich i azjatyckich religiach, które mają sporo z tą religią wspólnego.

Istotne cechy charakterystyczne dla kultury indyjskiej

a) Kilka cech pozytywnych

1. Przeciętny Hindus wciąż jest *homo religious* – osobą religijną. Duży nacisk kładzie się na religijną praktykę, na modlitwy, medytację, pielgrzymki, etc. Dużo uwagi poświęca się duchowym przewodnikom albo guru. Respektuje się takie wartości jak odosobnienie, asceza, etc.

2. Większość ludzi w Indiach akceptuje pogląd o cykliczności świata, a więc wierzy w istnienie cykli ewolucji i rozpadu, cykli narodzin i odrodzenia. Koncepcja cykliczności jest zupełnie różna od światopoglądu o linearności świata, który jest właściwy wierze chrześcijańskiej.

3. Większość Hindusów posiada poczucie wzajemnego powiązania i współzależności. Ma to swoje przełożenie na współpracę, w której podkreśla się fakt przynależenia do zespołu. Jest to zatem nieco inny model, aniżeli ten, który charakteryzuje świat Zachodu i który na pierwszy plan wysuwa osobę.

4. W przeciwieństwie do świata Zachodu, indyjski światopogląd nie jest antropocentryczny. Istoty ludzkie nie znajdują się w centrum, ale są częścią pewnego łańcucha. W centrum znajduje się Bóg, czy też jakaś wartość najwyższa (np. wyzwolenie lub zbawienie).

5. Stąd też kolejnym elementem tego światopoglądu jest poczucie intymnej bliskości z naturą. Jest więc inaczej aniżeli w tradycji chrześcijańskiej, w której człowiek jest niejako przeznaczony do dominacji nad przyrodą. W tej tradycji natomiast ekologia i ochrona środowiska mają bardzo duże znaczenie.

6. Duch i materia to dwa odrębne podmioty. Według hinduskiego światopoglądu, żywą istotą jest tylko dusza, a nie ciało. Stąd tendencja do deprecjonowania postępu materialnego, do technologii i rozwoju. Nie znaczy to oczywiście, że kwestie te są zupełnie ignorowane. Jednym z celów życia ziemskiego jest bowiem osiągnięcie bogactwa, a więc w pewnym sensie dążenie do postępu materialnego. W Indiach obserwujemy więc pewien boom gospodarczy, a mimo to biedni stają się coraz biedniejsi.

7. Indyjska tradycja bardziej podkreśla syntezę, aniżeli analizę. Stara się dostrzec raczej to, co wspólne, a nie to co dzieli. Hindusi mają zakodowaną umiejętność przystosowania, tolerancję oraz unikanie przemocy. Dlatego w tradycji tej odnotowano bardzo niewiele przypadków prześladowania. W dzisiejszych czasach jednak istnieją pewne grupy zainfekowane przez społeczny wirus, które chcą uczynić Indie państwem hinduizmu.

8. Mieszkańcy Indii więcej mówią na temat obowiązków, aniżeli praw. Prawa bowiem kierują człowieka na samego siebie i tym samym prowadzą do konfliktów, obowiązki zaś kierują w stronę drugiego człowieka i tym samym rodzą harmonię.

9. W kilku indyjskich tradycjach prawda jest stopniowalna. W tradycji zachodniej, w przeciwieństwie do rozumienia wschodniego, prawda jest jedna i nie toleruje żadnej gradacji, pomimo że istnieją różne poziomy istnienia. Rezultatem takiego podejścia jest różnica pomiędzy filozofami Zachodu i filozofami Wschodu. Ci pierwsi są bardziej wojowniczy i konfliktowi, drudzy zaś mniej polemiczni.

10. Przedstawiciele wielu indyjskich i azjatyckich tradycji wierzy, że każdą sytuację życiową determinują dobre i złe uczynki przeszłości, tj. karmy, która prowadzi do odrodzenia. Pozytywną konsekwencją takiego poglądu jest to, że uczy on akceptować życie takim, jakie jest i cieszyć się ze spokoju i ciszy. Z drugiej jednak strony może prowadzić do fatalizmu i braku ambicji poprawy swojego życia.

11. Większość Hindusów to ludzie niebywale cierpliwi, których nie wzburza np. awaria instalacji elektrycznej, albo spóźnienie pociągu czy autobusu. Jest to niemal codzienne doświadczenie, z którym uczą się oni żyć. W rezultacie wielu Hindusów jest w stanie lepiej przetrwać taka awarię i jest mniej podatna na stres.

12. Mieszkańcy Indii oraz Azjaci są bardzo gościnni. Jest to szczególnie istotne, gdy chodzi o mieszkańców wsi i ludzi biednych, którzy są o wiele bardziej gościnni, aniżeli osoby z tej samej warstwy społecznej, ale z innych krajów.

13. Hindusi są bardzo przyjaźni i towarzyscy. Inaczej jest na Zachodzie, gdzie każdy zachowuje jak najwięcej dla siebie i pilnie strzeże swojej prywatności. Bywa tak, że mieszkańiec Zachodu uważa, że mieszkańiec Indii narusza jego prywatność.

b) Kilka cech negatywnych

1. System kastowy wciąż jest bardzo restrykcyjny i wiele spraw spotyka się z kastową nieprzychylnością a tym samym dużo traci.

2. Kobiety są dyskryminowane, a małe dziewczynki doświadczają wielu cierpień. Dzieciobójstwo i aborcja są dość powszechne w niektórych częściach Indii.

3. Dzieci i osoby ubogie często są wykorzystywane. Bardzo wiele dzieci w Indiach musi pracować, a ludzie ubodzy często kończą jako wyrobnicy na ziemi, która pierwotnie była ich własnością.

4. Indie są jednym z bardziej skorumpowanych krajów na świecie, w szczególności ma to miejsce w sektorze publicznym oraz w kręgach rządowych.

5. Mieszkańcy Indii nie są uczeni punktualności. Nie podziеляmy poglądu, że „czas to pieniądz”.

6. Praca, nauka, czy też jakość towarów często są na miernym poziomie.

7. Chociaż niegdyś Hindusi żyli blisko natury, to teraz w przeciwieństwie do świata Zachodu oraz do krajów Azji Wschodniej, których kultura była pod dużym wpływem Indii, przyroda jest bardzo zniszczona a wokół jest bardzo brudno.

8. Wielu Hindusów posiada głęboki kompleks niższości względem Zachodu i stara się naśladować Europę. Chociaż stopniowo przedostajemy się na tę drugą stronę świata.

Na zakończenie tej części mojego wystąpienia chciałbym powiedzieć jeszcze, że choć sfera życia miejskiego zyskała dzięki globalizacji, choćby przez to, że pojawiły się media, Internet, możliwość zagranicznych wyjazdów, itp. oraz że sama modernizacja życia przyniosła korzyści w postaci postępu technicznego, lepszego zdrowia, nauki, badań i rozwoju wiedzy, to jednak pozostał pewien niedobry ślad konsumpcjonizmu w postaci problemów ekologicznych, nadmiernego indywidualizmu, wyobcowania, a także lęku o przyszłość. Przechodzę teraz do trzeciej części mojego wystąpienia.

Wzajemny międzykulturowy zaczyn

1. Zasada pierwsza: Zasada inkarnacji

Druga Osoba Trójcy Świętej wcieliła się w naszą ludzką kulturę. Jest to podstawa inkulturacji. W Indiach inkulturacji przejawiała się w ciągu wielu wieków w postaci modlitwy i medytacji, w liturgii, w muzyce, tańcu, malarstwie, rzeźbie i teologii.

Pokażę Wam kilka przykładów inkulturacji w Indiach: (Spójrzmy na ekran)

(1) Po pierwsze modlitwa i medytacja: na ekranie widzimy zdjęcia naszych uczniów podczas jogi medytacyjnej prowadzonej przez członka zgromadzenia jezuickiego. Chciałbym w tym miejscu przywołać pewien paradoks. Chrześcijanie wierzą, że dusza i ciało stanowią jedność, a mimo to nie traktujemy wystarczająco poważnie naszego ciała podczas medytacji, czy też ceremonii religijnych, itp. Z kolei Hinduizm, wedle którego dusza posiada jedynie błędny, pozorny i zewnętrzny związek z ciałem, jednak przywiązuje wagę również do ciała. Jest to dostrzegalne nie tylko w rytuałach, ale również w technikach medytacyjnych, itp.

(2) Po drugie liturgia lub msza: 1. Zdjęcie, które macie przed sobą przedstawia mnie podczas obrzędu jednego ze stylu indyjskiej mszy. Na tym zdjęciu umieszczam dokoła dziesięć kwiatów, które wraz ze śpiewem stanowią hołd składany Bogu Ojcu. 2. Jest to część pokutna. Widzisz tutaj również indyjską lampę, specjalne naczynie z liści mango i z kokosa, kadzidel i kwiatów. Kokos jest rozłupany na pół. 3. Rytuałowi pochwalnemu towarzyszy falowanie światła, kadzidla oraz kwiaty.

(3) Po trzecie w sztuce i architekturze: 1. Widzimy obraz Angello da Fonseca przedstawiający ostatnią wieczerzę. Wszyscy siedzą na krzesłach w stylu Maharshtrian. Zauważmy, że Judasz, który znajduje się najbliżej widza, nie ma na głowie aureoli. 2. Jest to piękny indyjski obraz ukazujący Wniebowzięcie namalowany przez katoliczkę Angelę Trindade. Widzimy anioła trzymającego parasol nad głową Maryi.

Aniołów przyodzianych w różne indyjskie suknie, grających na różnych instrumentach muzycznych, jeden z nich trzyma kwiaty, a drugi proponuje banany. Chciałbym zwrócić uwagę, że większość dzieł należących do indyjskiej sztuki chrześcijańskiej, tworzona jest przez ludzi świeckich, w tym także przynależących do innych religii. 3. Oto przykład chrześcijańskiej architektury indyjskiej: wieża jest wsparta na strukturze południowo-indyjskiej świątyni zwanej gopuram i jest zwieńczona lotosem. Widzimy także dwa wzory krat okiennych, a także drewnianą rzeźbę zawierającą dwa naczynia symbolizujące pełnię. 4. Korzystając ze swojego doświadczenia, wprowadziłem na naszym kampusie szereg zinkulturowanych struktur i wzorów. Oto przykład zinkulturowanej kaplicy a) spójrzmy na nią najpierw od zewnątrz. Zwróćcie uwagę na sufit w kształcie kwiatu lotosu z ukrytymi lampami. Lotos jest w Indiach świętym kwiatem; b) tutaj widzimy nuncjusza papieskiego, który błogosławi i dokonuje uroczystego otwarcia kaplicy. Przygląda się temu biskup Poony. c) to jest natomiast pełniejszy widok na sanktuarium znajdujące się w kaplicy. Zwróćcie uwagę na tabernakulum w formie hinduskiej świątyni, ale zwieńczone krzyżem. Fresk znajdujący się na tylnej ścianie sanktuarium przedstawia pięć podstawowym i najistotniejszych elementów wszechświata: zielona roślinność symbolizuje ziemię, nad tym znajdują się fale wody, czerwone płomienie to symbol ognia, zaś jasne, niebieskie prądy widoczne jeszcze wyżej oznaczają niewidzialne powietrze, a okrągła, żółta plama znajdująca się nad koniuszkami liści symbolizuje eter, którego nie można ani dostrzec, ani dotknąć, ani poczuć. Te same elementy są obecne również w tradycji chrześcijańskiej kosmologii; d) Teraz spójrzmy na centralną postać Jezusa. Tło stanowią liście następujących drzew: Ashvattha, Pipala lub ficus religiosa (świętego drzewa figowego). W ramach jego bogatej symboliki i działania leczniczego znajduje się także odniesienie do Boga, ludzi i do przyrody. Na ogół pod drzewem tym siadają ludzie, którzy oddają się medytacji, jest ono bowiem idealne do kontemplacji, w której centrum znajduje się Jezus.

Malowidło znajdujące na się na centralnej ścianie świątyni przedstawia Słowo Wcielone Jezusa Chrystusa. Słowo jest ukazane w tra-

dycyjnym indyjskim tańcu stworzenia, który nazywa się Lasya. Słowo to wciela się i naucza: jego prawa ręka uniesiona jest w geście nauczania. Lewa zaś wykonuje gest dawania – cuda, łaski, etc. Ma to odzwierciedlać Jego ziemskie życie. Jego postawa natomiast oraz chwalebne rany na dłoniach i stopach wyraźnie wskazują na zmartwychwstanie Jezusa wstępującego do nieba. W ten sposób wizerunek ten obejmuje pełen cykl twórczego Słowa, które wciela się i wstępuje do nieba. Brodata twarz Jezusa symbolizuje Jego duchową głębię: jego miłosierdzie, spokój i pokój. Dwa kłosa pszenicy znajdujące się u dołu liścia figowego reprezentują Chleb Życia i Słowo Boże. Jest to zgodne z motywem ołtarzowym przedstawiającym łamanie chleba (uczestnictwo w Komunii Świętej) i motywem umieszczonym na ambonie, który przedstawia dzielenie się Słowem Bożym (głoszenie Ewangelii). 5. Wreszcie widzimy przykład malarstwa ludowego: jest to obraz namalowany przez katolika należącego do rodu Warli. Malowidło przedstawia Drogę Krzyżową i Zmartwychwstanie.

(4) Po czwarte, pokażę teraz kilka przykładów chrześcijańskiego tańca w formie klasycznego tańca indyjskiego o nazwie Bharata Natyam: 1. Tutaj tancerka zrywa kwiaty, 2. To jest piękny i radosny taniec pokazujący Narodzenie: widzimy Dzieciątko Jezus nawet jeśli nie jest ono widoczne, widzimy również instrumenty, takie jak bębny, nawet jeśli nie są one widoczne, 3. To jest Jezus dźwigający krzyż, 4. Tutaj widzimy Weronikę, która właśnie otarła twarz Jezusa.

(5) Po piąte, Kościół Katolicki w Indiach ma ponad 150 instytucji służących społeczeństwu i komunikacji zajmujących się gazetami, radiem, telewizją i filmem. Konferencja Biskupów Katolickich w Indiach (CBCI) uruchomiła w 1997 r. Narodowy Instytut Komunikacji Społecznej, Pracy Badawczej i Kształcenia (NISCORT). Oto kilka zdjęć: 1. To jest jeden z budynków NISCORT, 2. Na tym zdjęciu możemy podziwiać zielone trawniki NISCORT.

(6) I wreszcie po szóste, powiedzmy kilka słów na temat różnych tradycji religijnych w Indiach, w tym plemiennych, ludowych lub rodzimych religii, które wpłynęły na niektórych teologów katolickich. Obserwowali oni indyjskie rozumienie i pojmowanie fenomenu Trój-

cy Świętej, Chrystusa i Kościoła, a przez to wnikali w serca i umysły mieszkańców Indii.

Można dostrzec, że dzięki inkulturacji ewangelizacja nie jest tylko ruchem jednokierunkowym, polegającym na wszczepianiu, wszczepianiu i prezentowaniu wartości ewangelicznych w kulturach, ale staje się ruchem dwukierunkowym polegającym na wzajemnym międzykulturowym zaczynie. Dzięki temu katolicy w Indiach mogą rozwijać integralną katolicką duchowość, która przesycona jest duchowością hinduską, a więc nie stanowią oni odrębnego ciała, ale dają pożywie nie ziemi indyjskiej i jednocześnie pozostają autentycznymi katolikami.

Czymś ważniejszym aniżeli deklaracja jest prawdziwe świadectwo naszego chrześcijańskiego życia: praktyka oraz to, co głosimy. W Indiach guru, czy też religijnym nauczycielem nie jest osoba wyznaczona, ale osoba uznana przez vox populi (głos ludu). Uznanie zaś jest konsekwencją głębokiego religijnego doświadczenia tej osoby. Oczywiście z uwagi na wielość rozmaitych religii i kultur w Indiach, głoszenie ewangelii musi dokonywać się w duchu dialogu międzykulturowego oraz inkulturacji. To międzyreligijne i międzykulturowe podejście jest tym bardziej ważne w dzisiejszych Indiach, gdzie nawrócenie na chrześcijaństwo postrzegane jest z politycznego punktu widzenia jako alienacja z kultury Indii.

2. Zasada druga: zasada Zmartwychwstania

Ważnym zadaniem jest nie tylko inkulturacji z rdzennymi kulturami, ale także konieczna jest ich przemiana. Na przykład Kościół w Indiach ma niełatwe zadanie walki ze złem wynikającym ze sztywnego systemu kastowego, który zaraził także katolików, a nawet księży i biskupów. Jest to z pewnością jedno z zagrożeń, które odcisnęło swe piętno na Kościele w Indiach.

Jest jednak promyk nadziei przebijający się przez te czarne chmury. Kościół w Indiach czyniąc pewne starania wybrał drogę w dobrym kierunku. Na przykład, wykonał ciężką pracę, by wyeliminować

zwyczaj polegający na rezerwowaniu sobie miejsc w kościołach i na cmentarzach przez tzw. klasę wyższą katolików. Teologowie rozwinęli teologię Dalit czy też teologię uciśnionych. Pozostaje jednak jeszcze wiele do zrobienia, aby ostatecznie wykorzenić tę głęboko osadzoną stronniczość kastową, która obecna jest nawet wśród samych katolików, włączając księży i biskupów.

Podobnie długą drogę musimy pokonać w walce z dyskryminacją płci. Ponadto Kościół potrzebuje osób, które będą walczyć z korupcją, które wzniosą się ponad przeciętność. Nie wystarczy bowiem tylko głosić, ale nade wszystko należy robić to, co głosimy. Wszyscy muszą być oczyszczeni i muszą nieustannie wzrastać.

Nie sądzę, by Kościół w Indiach posiadał wystarczające rozeznanie co do tego, jak wiele tradycyjnych kultur pod wpływem naporu miast odczuwa negatywne skutki płynące z industrializacji, masowej komunikacji oraz globalizacji. Mamy obowiązek przeprowadzenia dokładnej analizy kulturowej. Następnie zaś prezentując ludziom model Jezusa Chrystusa, powinniśmy wpajać im takie wartości jak bezinteresowność i oddanie, zrównoważoną bezstronność, odpowiedzialność wobec społeczeństwa i przyrody, a także wolność od maszyn i zamiłowania do władzy oraz nadmiernej przyjemności. W ten sposób Kościół będzie zdolny nieść nadzieję na wewnętrzny spokój oraz jaśniejszą przyszłość.

W nowoczesnych miastach indyjskich bardzo wiele osób nie wierzy w żadną instytucjonalną religię, jest też wielu, którzy deklarują się jako agnostycy. W tej sytuacji potrzebne jest nie tylko intelektualne, ale także psychologiczne i duchowe zaangażowanie w prowadzenie dialogu z tymi osobami, które są bardzo szczerze i otwarte naprawdę, albo które straciły wiarę ze względów psychologicznych lub/i duchowych.

Młodzi ludzie są naszą przyszłością. Pomagając im rozwijać się w sposób integralny, Kościół motywuje ich do tego, aby stali się skutecznymi środkami prowadzącymi do zmian w społeczno-polityczno-gospodarczych obszarach Indii. Celem Kościoła jest również sprawienie, by młodzież zobowiązała się do kontynuowania jego misji

adresowanej do najmniejszych, ostatnich lub zagubionych. Istnieje ryzyko, że Kościół napotka w tych działaniach na przeszkodę w postaci władz kościoła, które często reprezentowane są przez osoby nie posiadające głębokiego doświadczenia religijnego, osoby nieautentyczne i nieszczerze. Kiedy młodzi ludzie spostrzegą taką hipokryzję, natychmiast tracą motywację, a my tracimy możliwość ugruntowania ich hojności, energii i entuzjazmu.

W szczególny sposób pragnę podkreślić znaczenie dialogu pomiędzy katolicyzmem a nauką. Instytucja, w której uczę i której byłem przewodniczącym, czy też rektorem, jako pierwsza w Indiach podjęła ów dialog w sposób poważny, akademicki i zorganizowany. Staliśmy się ponadto animatorami tego typu przedsięwzięć w innych instytucjach.

3. Zasada trzecia: zasada altruistycznej posługi

Trzecia zasada, którą chciałbym ogłosić mówi o tym, że chrześcijaństwo jest religią altruistycznej posługi, religią troski i dobro i wyzwolenie innych. Indie, podobnie jak wiele krajów azjatyckich, odznaczają się nie tylko głęboką religijnością, ale także katastrofalną biedą. Katolicy nie mogą być ślepi na tę egzystencjalną rzeczywistość. Niektóre miasteczka liczące 1.2 miliona mieszkańców nie mają szkoły, a 450 milionów ludzi to analfabeci. W takiej sytuacji zadaniem Kościoła jest dotarcie do źródła i rozpowszechnienie masowego czytelnictwa dostępnego dla najsłabszych, uciskanych i wyrzuconych na margines, a ponadto promowanie takich wartości, jak sprawiedliwość i równość.

Istnieją w Indiach katolickie szkoły, w których wymaga się od dzieci, aby po godzinach lekcyjnych przekazywały swoją wiedzę dzieciom ulicy. Istnieją katolickie uczelnie, w których wszyscy uczniowie muszą przeznaczyć 60 godzin na pomoc ludziom z okolicznych wiosek. W ten sposób młodzież kroczy tą samą ścieżką co Jezus, który obdarzał szczególną miłością i troską ubogich i zaniedbanych.

4. Zasada czwarta: zasada uniwersalności

Zasada, która naprawdę działa i która głosi, że chrześcijaństwo jest religią uniwersalną. W obliczu religijno-kulturowego pluralizmu mającego miejsce w Indii, Kościół lepiej rozumie swoją istotę, bowiem poprzez porównanie z innymi, zaczyna lepiej badać własne założenia i dzięki temu głębiej rozumie znaczenie i sens własnego światopoglądu. Po drugie, Kościół też uczy się od innych: polega to zarówno na wzajemnym uzupełnianiu, jak i na stawianiu wyzwań, a więc na ubogacaniu. Jeśli katolicyzm ma pozostać katolicki, a więc uniwersalny, nie może zamknąć się w swoim własnym getcie. Jeśli chce być skierowany do różnych narodów, nie może posiadać jednolitej kultury, ale musi nauczyć się posługiwać różnymi językami i idiomami, a tym samym przejść pewną przemianę i wzbogacić się. Jeżeli katolicy są głusi na kulturę będą też głupi względem kultury.

Papież Paweł VI w *Evangelii nuntiandi* (w artykule 20) pisze: „Ewangelia, a zatem i ewangelizacja, nie mogą być utożsamiane z jakąś kulturą, bo niezależne są od wszystkich kultur”. Choć jest to prawdą, to jednak często nie jesteśmy świadomi, że Pismo Święte nie jest czymś abstrakcyjnym, lecz naprawdę pasuje do pewnych form kultury. Ewangelia jest Znakiem Chrystusa i w tym sensie przekracza wszelkie kultury. Jednak ten znak Chrystusa jest różnie rozumiany i interpretowany w Nowym Testamencie. Po pierwsze, istnieją cztery ewangelie, każda mająca własną chrystologię. Podsumowując, łaska działa niewidocznie za pomocą ludzi dobrej woli i cytuję: „Duch Święty wszystkim ofiaruje możliwość dojścia w sposób Bogu wiadomy do uczestnictwa w tej paschalnej tajemnicy” (z *Gaudium et Spes*, 22). Dlatego możemy być bardziej otwarci na innych, współpracować ze sobą i wzajemnie się wzbogacać, tak współpracować, aby uleczyć ten rozbity świat oraz budować mosty przyjaźni i harmonii, a tym samym uświadomić sobie zasadność sanskryckiego dictum *vasudhaiva kutumbakam: cała ziemia jest wszelako jedną rodziną*.

A mutual intercultural leaving between Catholics and Cultures in India

Summary

In the introduction, the author notes that culture includes a variety of religions and philosophies, traditions, languages, literature, performing arts (such as music, dance, theater), visual arts (such as painting, sculpture, architecture), recreation and sports, clothes, kitchen media (eg. newspapers, radio, television and film), festivals, folk art, etiquette and customs, worldviews, approach to life, attitudes, values, etc. He says that India is a country of great diversity. It is the cradle of many religions, cultures and languages. Given such diversity, the author asks the question, how can we identify some of the characteristics of Indian culture? In his speech focuses on the religion of the majority, namely Hinduism, as well as several other Indian and Asian religions, which have many of the same religion in common. In the first part the author mentions some important characteristics of Indian culture, including positive and negative features. Then discusses four very important for Indian culture principles, namely the Principle of Incarnation, the Principle of Resurrection, the Principle of Altruistic Service, and the Principle of Universality. In conclusions, referring to the words of Pope Paul VI, who in the Encyclical *Evangelii Nuntiandi* wrote that “The Gospel, and therefore evangelization, are certainly not identical with culture, and they are independent in regard to all cultures”, the author says that the Gospel is the Christ Event, and in this sense the Gospel transcends all cultures.

Key words: India, culture, religion, Catholics, Asian religions, Hinduism, Indian culture.